

Fase 1 activitat 2 Concepte d'orientació educativa

La conceptualització del terme orientació ha estat caracteritzada històricament per certa confusió deguda principalment a la manca de precisió a l'hora de determinar els seus principis i funcions i, en conseqüència, els seus objectius, models, àrees i contextos d'intervenció, així com en els agents o els mètodes emprats. Segons Velaz de Medrano (1998) aquesta confusió té principalment tres causes:

- L'ús de diferents adjectius (vocacional, professional, ocupacional, educativa, escolar, personal) per tal d'especificar el significat de l'orientació.
- L'ús de termes conceptualment diferents (consell i guia) per a referir-se genèricament a la tasca dels orientadors.
- Les diferents funcions assignades en cada moment als professionals de l'educació (diagnosi, assessorament, teràpia, consell, ensenyament...)

Pel que fa a les definicions és convenient diferenciar les formulades abans dels anys 80, que responen a una concepció de l'orientació com una activitat bastant limitada; aquesta visió tradicional:

- Caracteritza l'orientació bàsicament com una intervenció individual i directa adreçada a la resolució dels problemes d'una persona.
- Dóna molta importància a la diagnosi de les capacitats de la persona, a fi d'aconseguir la seva adaptació a les demandes educatives o professionals.
- Limita l'orientació a l'àmbit de l'educació formal, quedant en segons terme la intervenció en el context social o comunitari (contextos educatius no formals i altres organitzacions)

Actualment existeixen moltes definicions d'orientació en l'àmbit de l'educació. Les diferències entre elles es troben més en el seu grau de concreció més que en qüestions primordials, de fons, ja que els principis que les fonamenten i les funcions que les caracteritzen són comuns a totes elles. Algunes definicions d'orientació realitzades per autors espanyols són les següents:

• **Bisquerra (1996)** ha definit l'orientació psicopedagògica com “un proceso de ayuda continuo a todas las personas, en todos sus aspectos, con objeto de potenciar la prevención y el desarrollo humano a lo largo de toda la vida.”

• **Vélaz de Medrano (1998)**, l'orientació educativa és un “conjunto de conocimientos, metodologías y principios teóricos que fundamentan la planificación, diseño, aplicación y evaluación de la intervención psicopedagógica preventiva, comprensiva, sistémica y continuada que se dirige a las personas, las instituciones y el contexto comunitario, con el objetivo de facilitar y promover el desarrollo integral de los sujetos a lo largo de las distintas etapas de su

vida, con la implicación de los diferentes agentes educativos (orientadores, tutores, profesores, familia) y sociales”.

• **Per a Boza i altres (2001)** l'orientació psicopedagògica és “un proceso de ayuda continuo y sistemático, dirigido a todas las personas, en todos sus aspectos, poniendo un énfasis especial en la prevención y el desarrollo (personal, social y de la carrera), que se realiza a lo largo de toda la vida, con la implicación de los diferentes agentes educativos (tutores, orientadores, profesores) y sociales (familia, profesionales y paraprofesionales)”.

• **Per a Màrius Martínez i Laura Arnau**, la millor orientació és la que acompanya el jove i el fa progressivament més autònom en la definició dels seus projectes i en la gestió dels seus itineraris acadèmics i professionals. Es tracta, doncs, de facilitar que siguin els mateixos alumnes els protagonistes i els agents dels seus processos de desenvolupament acadèmic i vocacional i que, a través de les accions d'orientació però també del treball en el conjunt de les matèries del currículum, puguin desenvolupar una bona comprensió de l'entorn i de la seva situació o posició. [...] L'orientació acadèmica afavorirà el rendiment acadèmic, la tria d'itineraris o opcions acadèmiques, previndrà l'abandonament i afavorirà la motivació per a la formació i l'autoestima acadèmica de l'alumnat. I l'orientació professional potenciarà una elevada comprensió del món del treball i les professions, els seus requeriments i possibilitats i la presa de decisions sobre un projecte formatiu a partir de l'anterior coneixement, l'autoconsciència de les pròpies característiques.